

บันทึก

เรื่อง หรืออำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางตาม
พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้มีหนังสือ ที่ สก ๐๐๐๔/๒๖๘๖๓ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๒๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่าคณะกรรมการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร มีความประสงค์จะขอทราบปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกพ.ศ.๒๕๒๒ ว่ามีอำนาจหน้าที่อย่างไรบ้าง จึงขอให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาสอบถามความเห็นมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว และฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาและผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการขนส่งทางบก) แล้ว ในการสอบถามข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้ความว่า ปัญหาที่หารือมาี้มีความประสงค์จะขอให้พิจารณาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการนโยบายขนส่งทางบกมีอำนาจหน้าที่เพียงใด รัฐมนตรีฯ จะสามารถกำหนดนโยบายขึ้นใช้เองได้หรือไม่ ในกรณีที่รัฐบาลเปลี่ยนไปรัฐมนตรีฯ จะมีบทบาทในการเปลี่ยนนโยบายแค่ไหน เพียงใด และคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจหน้าที่อย่างไร รัฐมนตรีฯ จะมีอำนาจเหนือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ปัญหาที่ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกมีอำนาจหน้าที่เพียงใด รัฐมนตรีฯจะสามารถกำหนดนโยบายขึ้นใช้เองได้หรือไม่ และในกรณีที่รัฐบาลเปลี่ยนไปรัฐมนตรีฯจะมีบทบาทในการเปลี่ยนนโยบายแค่ไหน เพียงใด นั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ได้บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไว้สองฐานะ คือ ในฐานะรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ประการหนึ่งและในฐานะประธานกรรมการในคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกอีกประการหนึ่ง

ในฐานะรัฐมนตรีผู้รักษาการตามมาตรา ๗^๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทาง

^๑มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บทฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งผู้ตรวจการเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจการขนส่ง(มาตรา ๔ (๑๐))^๒ แต่งตั้งพนักงานตรวจสภาพเพื่อทำหน้าที่ตรวจความมั่นคงแข็งแรง ความสะอาด ความเรียบร้อยและความเหมาะสมของสภาพรถที่นำมาใช้ในการขนส่ง(มาตรา ๔ (๑๑))^๓ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ ยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าว และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ เช่น การออกกฎกระทรวงกำหนดการขนส่งที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ (มาตรา ๕ (๓))^๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง การขนส่งโดยรถขนาดเล็ก การขนส่งส่วนบุคคล และการขนส่งระหว่างประเทศ(มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๕)^๕ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งโดยรถขนาดเล็ก และการขนส่งส่วนบุคคล(มาตรา ๒๘)^๖ กำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต

รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งผู้ตรวจการและพนักงานตรวจสภาพกับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

^๒มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๐) “ผู้ตรวจการ” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบกซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจการขนส่ง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๑) “พนักงานตรวจสภาพ” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบก ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจความมั่นคงแข็งแรง ความสะอาด ความเรียบร้อยและความเหมาะสมของสภาพรถที่นำมาใช้ในการขนส่ง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) การขนส่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๕มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง การขนส่งโดยรถขนาดเล็ก หรือการขนส่งส่วนบุคคล เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติทั้งหลายแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่ออนุสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่ง

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๖มาตรา ๒๘ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้มีอายุเจ็ดปีนับแต่วันออก

ประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง และการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก(มาตรา ๓๑ (๑๕) มาตรา ๓๒ (๑๐) และมาตรา ๓๓ (๗))” เป็นต้น พร้อมทั้งมีอำนาจหน้าที่กำกับ โดยทั่วไปซึ่งกิจการการขนส่งทางบก และเพื่อประโยชน์ในการนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จะสั่งให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก ประจำจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ซึ่ง ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการดำเนินงานได้ (มาตรา ๒๒)“ และมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง ของนายทะเบียน ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถไม่พอใจคำสั่งของนาย ทะเบียนที่สั่งให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๑๑๐)“

ใบอนุญาต

ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง ใบอนุญาตประกอบการขนส่งทางบกโดยรถ ขนาดเล็ก และใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้น อายุ แต่การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางและใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาด เล็ก จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

“มาตรา ๓๑ ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้นายทะเบียนโดยอนุมัติ ของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๕) เงื่อนไขอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๓๒ ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทางให้นายทะเบียนโดย อนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๐) เงื่อนไขอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๓๓ ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็กให้นายทะเบียนโดย อนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๗) เงื่อนไขอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการการขนส่งทางบก เพื่อ ประโยชน์ในการนี้จะสั่งให้คณะกรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงแสดงความคิดเห็นหรือทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำ ใด ๆ ซึ่งขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับ การดำเนินงานได้

“มาตรา ๑๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอน ใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ในฐานะประธานกรรมการในคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกตามมาตรา ๘^{๑๐} รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามที่มาตรา ๑๔^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ ได้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก คือ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการขนส่งทางบกระยะสั้นและระยะยาว นโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาและดำเนินการสถานีขนส่ง กำหนดมาตรการและแผนพัฒนาการขนส่งทางบกเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี กำหนดมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยและความสะดวกในการขนส่งทางบก กำหนดห้ามรับจดทะเบียนรถเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี เพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดปฏิบัติ ประสานงานที่เกี่ยวข้องระหว่างกันในการขนส่งทางบก ตลอดจนประสานงานด้านการขนส่งทางบกกับการขนส่งทางน้ำและทางอากาศ และให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการขนส่งทางบกซึ่งอำนาจหน้าที่เหล่านี้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกมิใช่อำนาจหน้าที่เฉพาะตัวของรัฐมนตรีฯ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวจึงต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก

สำหรับปัญหาที่ว่า รัฐมนตรีฯ จะสามารถกำหนดนโยบายขึ้นใช้เองได้หรือไม่นั้น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

๑๐มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย อธิบดีกรมทางหลวง เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทย และมีความรู้หรือความชัดเจนในการขนส่งทางบกหรือกฎหมาย

ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการได้ตามความจำเป็น

๑๑มาตรา ๑๔ คณะกรรมการนโยบายขนส่งทางบกมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการขนส่งทางบกระยะสั้นและระยะยาวเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาและดำเนินการสถานีขนส่งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (๓) กำหนดมาตรการและแผนพัฒนาการขนส่งทางบกเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (๔) กำหนดมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยและความสะดวกในการขนส่งทางบก เพื่อให้

คณะกรรมการปฏิบัติ

(๕) กำหนดการห้ามรับจดทะเบียนรถเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีเพื่อให้คณะกรรมการปฏิบัติ

(๖) ประสานงานที่เกี่ยวข้องระหว่างกันในการขนส่งทางบก ตลอดจนประสานงานด้านการขนส่งทางบกกับการขนส่งทางน้ำและการขนส่งทางอากาศ

- (๗) ให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการขนส่งทางบก

เห็นว่า รัฐมนตรีฯ ไม่มีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายขึ้นใช้เอง เพราะเมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ แล้วจะเห็นว่าในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการขนส่งทางบก กฎหมายประสงค์จะให้กระทำในรูปของคณะกรรมการ การกำหนดนโยบายที่สำคัญจึงบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกเป็นผู้กำหนด เพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งประจำจังหวัดปฏิบัติ และเมื่อเป็นนโยบายที่กำหนดโดยคณะกรรมการฯ ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการประจำและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๘^{๖๒} โดยกรรมการส่วนใหญ่เป็นข้าราชการประจำ ดังนั้น ในกรณีที่รัฐบาลเปลี่ยนไปนโยบายที่ได้กำหนดไว้ก็ยังคงใช้ได้ต่อไป เว้นแต่จะได้มีการทบทวนนโยบายนั้นใหม่ ซึ่งรัฐมนตรีฯ ในฐานะประธานกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกก็ย่อมมีอำนาจที่จะทบทวนนโยบายนั้นต่อคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกได้ แต่ผลของการวินิจฉัยชี้ขาดก็ต้องเป็นไปตามเสียงข้างมากของที่ประชุมคณะกรรมการฯ(มาตรา ๑๓)^{๖๓}

๒. ปัญหาที่ว่า คณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจหน้าที่อย่างไร และรัฐมนตรีฯ จะมีอำนาจเหนือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือไม่ นั้น เห็นว่า คณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔^{๖๔} ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ส่วนคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙^{๖๕}

^{๖๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๐) หน้า ๖

^{๖๓}มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

^{๖๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๑) หน้า ๖

^{๖๕}มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดลักษณะของการขนส่งประจำทางและการขนส่งไม่ประจำทาง

(๒) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ

(๓) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ

(๔) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก

(๕) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการจัดการขนส่ง

(๖) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง

(๗) กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการสถานีขนส่ง

(๘) กำหนดสถานที่ จัดให้มีหรือจัดตั้ง และระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่ง

(๙) กำหนดชนิดหรือสภาพรถที่มีให้รับจดทะเบียน

(๑๐) กำหนดประเภทหรือชนิดของรถที่ต้องเข้าหยุดหรือจอดเพื่อการรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่ง

แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ คือ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดลักษณะการขนส่งประจำทางและการขนส่งไม่ประจำทาง กำหนดเส้นทางจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง จำนวนรถ อัตราค่าขนส่งและค่าบริการสำหรับการขนส่งดังกล่าว การจัดตั้งและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่ง กำหนดชนิดและสภาพรถที่มีให้รับจดทะเบียนกำหนดประเภทหรือชนิดของรถที่ต้องเข้าหยุดหรือจอด ณ สถานีขนส่ง กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร วางมาตรการในการกำหนด อนุญาต เพิกถอนการอนุญาตและการควบคุมกิจการการขนส่งทางบก ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ และมติของคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก ซึ่งกรณีเหล่านี้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง โดยเฉพาะ และในการดำเนินการต้องถือตามมติของคณะกรรมการฯ เป็นสำคัญ

ส่วนปัญหาที่ว่า รัฐมนตรีฯ จะมีอำนาจเหนือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือไม่ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๑๙ (๑๓)^{๖๖} ได้บัญญัติให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีหน้าที่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกและมาตรา ๒๒^{๖๗}ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีฯ ในการกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการขนส่งทางบก รัฐมนตรีฯ จึงมีอำนาจเพียงที่จะควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก นโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรีโดยรัฐมนตรีฯ มีอำนาจที่จะสั่งให้คณะกรรมการดังกล่าวชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ซึ่งขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรีตลอดจนมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานดังกล่าวได้

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการ ฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๑) กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร

(๑๒) วางมาตรการในการกำหนด อนุญาต เพิกถอนการอนุญาตและการควบคุมกิจการขนส่งทางบก

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก

การกำหนดตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๑๐) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^{๖๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๕) หน้า ๘

^{๖๗}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๘) หน้า ๕

กันยายน ๒๕๖๓